

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/843

ze dne 30. května 2018,

kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ představuje hlavní právní nástroj při předcházení využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu. Uvedená směrnice, která měla být provedena do dne 26. června 2017, stanoví efektivní a komplexní právní rámec cílící na získávání peněz nebo majetku pro teroristické účely, který vyžaduje, aby členské státy identifikovaly rizika související s praním peněz a financováním terorismu, porozuměly jim a zmírňovaly je.
- (2) Nedávné teroristické útoky odhalily nově se objevující trendy, zejména pokud jde o způsob, jakým teroristické skupiny financují a provádějí své operace. Některé moderní technologické služby se stávají stále oblíbenějšími jako alternativní finanční systémy, přičemž nespádají do oblasti působnosti práva Unie nebo se těší výjimkám z právních požadavků, které již nemusí být odůvodněné. S cílem udržet krok s novými trendy je třeba přijmout další opatření k zajištění větší transparentnosti finančních transakcí, společností a jiných právnických osob, jakož i svěřenských fondů a právních uspořádání, která mají podobnou strukturu nebo funkci jako svěřenské fondy (dále jen „podobná právní uspořádání“) s cílem zlepšit stávající preventivní rámec a účinněji bojovat proti financování terorismu. Je důležité mít na paměti, že přijatá opatření by měla být přiměřená rizikům.
- (3) Organizace spojených národů (OSN), Interpol a Europol podávají zprávy o narůstajícím sblížení mezi organizovanou trestnou činností a terorismem. Vztah mezi organizovaným zločinem a terorismem a vazby mezi zločineckými a teroristickými skupinami představují pro Unii zvýšenou bezpečnostní hrozbu. Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu je nedílnou součástí jakékoli strategie pro řešení této hrozby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 459, 9.12.2016, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2017, s. 121.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (4) V posledních letech sice došlo k významnému pokroku při přijímání a provádění standardů Finančního akčního výboru (FATF) a členské státy výrazněji podporují práci, kterou v oblasti transparentnosti odvádí Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, nicméně celkovou transparentnost hospodářského a finančního prostředí v Unii je jednoznačně třeba dále zvyšovat. Předcházení praní peněz a financování terorismu nemůže být účinné, pokud prostředí nebude nepřátelské vůči pachatelům trestné činnosti, kteří hledají úkryt pro své finance prostřednictvím netransparentních struktur. Integrita finančního systému Unie je závislá na transparentnosti společností a jiných právnických osob, svěřenských fondů a podobných právních uspořádání. Mezi cíle této směrnice patří nejen odhalování a vyšetřování praní peněz, ale také prevence jeho vzniku. Posílení transparentnosti by mohlo být významným odstraňujícím momentem.
- (5) Cíle směrnice (EU) 2015/849, včetně jejích změn, by měly být v souladu s probíhající činností Unie v oblasti boje proti terorismu a financování teroristů; proto by tyto změny měly být přijaty s náležitým ohledem na základní právo na ochranu osobních údajů a při dodržování a uplatňování zásady proporcionality. Ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvaném „Evropský program pro bezpečnost“ se uvádí, že jsou zapotřebí opatření, která se účinněji a komplexně zabývají financováním terorismu, a je zdůrazněno, že financování terorismu je umožněno pronikáním na finanční trhy. Rovněž v závěrech ze zasedání Evropské rady konaného ve dnech 17. a 18. prosince 2015 se zdůrazňuje nutnost přijmout urychleně další opatření proti financování terorismu ve všech oblastech.
- (6) Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Akční plán pro zesílení boje proti financování terorismu“ zdůrazňuje nutnost přizpůsobit se novým hrozbám a pozměnit odpovídajícím způsobem směrnici (EU) 2015/849.
- (7) Opatření Unie by měla rovněž náležitě odrážet vývoj a závazky přijaté na mezinárodní úrovni. Z toho důvodu by měly být zohledněny rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2195 (2014) o hrozbách mezinárodnímu míru a bezpečnosti a rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2199 (2015) a 2253 (2015) o hrozbách mezinárodnímu míru a bezpečnosti vyvolaných teroristickými činy. Tyto rezoluce Rady bezpečnosti OSN se týkají vazeb mezi terorismem a nadnárodním organizovaným zločinem, zabraňování teroristickým skupinám v přístupu k mezinárodním finančním institucím a rozšíření rámce sankcí o tzv. Islámský stát v Iráku a Levantě.
- (8) Poskytovatelé směnářských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem (tj. mincemi a bankovkami, které jsou označeny jako zákonné platidlo některé země, jakož i elektronickými penězi některé země, jež jsou akceptovány jako prostředek směny ve vydávající zemi) a poskytovatelé virtuálních peněženek nemají v Unii povinnost identifikovat podezřelou činnost. Teroristické skupiny by tak mohly převádět peníze do finančního systému Unie nebo v rámci sítí virtuálních měn zatajením převodů nebo využíváním určité míry anonymity na těchto platformách. Je proto nezbytné rozšířit oblast působnosti směrnice (EU) 2015/849 tak, aby zahrnovala poskytovatele směnářských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem a poskytovatele virtuálních peněženek. Pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být příslušné orgány oprávněny prostřednictvím povinných osob sledovat používání virtuálních měn. Tímto sledováním se zajistí vyvážený a přiměřený přístup a zaručí technický pokrok a vysoká míra transparentnosti v oblasti alternativního financování a sociálního podnikání.
- (9) Anonymita virtuálních měn umožňuje jejich potenciální zneužití pro účely trestné činnosti. Zahrnutí poskytovatelů směnářských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem a poskytovatelů virtuálních peněženek nevyřeší zcela otázku anonymity spojenou s transakcemi s virtuální měnou, jelikož velká část prostředí virtuálních měn je i nadále anonymní, neboť uživatelé mohou provádět transakce i bez těchto poskytovatelů. Za účelem boje proti rizikům spojeným s anonymitou by měly být vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky oprávněny získávat informace umožňující jim propojit adresy virtuálních měn s totožností majitele virtuální měny. Dále je třeba blíže posoudit možnost, aby se uživatelé sami dobrovolně přihlásili určeným orgánům.

- (10) Virtuální měny by neměly být zaměňovány s elektronickými penězi ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES⁽¹⁾, ani s širším pojmem „peněžní prostředky“ ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁽²⁾ ani s peněžní hodnotou uchovávanou na nástrojích, pro něž platí výjimka podle čl. 3 písm. k) a l) směrnice (EU) 2015/2366, ani s herními měnami, které lze používat výlučně v rámci konkrétního herního prostředí. I když mohou být virtuální měny často využívány jako prostředek platby, mohly by být použity také pro jiné účely a najít širší uplatnění, jako prostředky směny, k investičním účelům, jako produkty pro ukládání hodnoty nebo k použití v on-line kasinech. Cílem této směrnice je postihnout všechna možná použití virtuálních měn.
- (11) Místní měny, nazývané rovněž doplňkovými měnami, které se používají ve velmi omezených sítích, jako je město nebo region, a mezi malým počtem uživatelů, by neměly být považovány za virtuální měny.
- (12) V případě zjištění významných nedostatků v režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu třetích zemí by měly být omezeny obchodní vztahy nebo transakce týkající se dotčených vysoce rizikových třetích zemí, dokud nebudou uplatněna náležitá dodatečná zmírňující opatření nebo protiopatření. Při řešení těchto vysoce rizikových případů a těchto obchodních vztahů nebo transakcí by členské státy měly vyžadovat, aby povinné osoby uplatňovaly opatření zesílené hloubkové kontroly klienta za účelem řízení a zmírňování těchto rizik. Každý členský stát proto na vnitrostátní úrovni určí druh opatření zesílené hloubkové kontroly, která mají být přijata vůči vysoce rizikovým třetím zemím. Tyto rozdílné přístupy mezi členskými státy vytvářejí slabá místa v řízení obchodních vztahů s vysoce rizikovými třetími zeměmi označenými Komisí. Je důležité zvýšit účinnost seznamu vysoce rizikových třetích zemí stanoveného Komisí, a to zajištěním harmonizovaného zacházení s těmito zeměmi na úrovni Unie. Tento harmonizovaný přístup by se měl zaměřit v první řadě na opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, pokud tato opatření nejsou již požadována podle vnitrostátního práva. V souladu s mezinárodními závazky, by měly mít členské státy možnost od povinných osob vyžadovat, aby uplatňovaly, tam kde je to relevantní, dodatečná zmírňující opatření doplňující opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, a to v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem obchodních vztahů nebo transakcí. Mezinárodní organizace a tvůrci standardů s pravomocí v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu mohou požádat o uplatňování vhodných protiopatření na ochranu mezinárodního finančního systému před stávajícími značnými riziky praní peněz a financování terorismu, která plynou z určitých zemí. Členské státy by navíc s ohledem na vysoce rizikové třetí země určené Komisí měly od povinných osob vyžadovat, aby uplatňovaly dodatečná zmírňující opatření s přihlédnutím k žádostem o protiopatření a doporučením, jako jsou žádosti a doporučení FATF, jakož i k závazkům plynoucím z mezinárodních dohod.
- (13) Vzhledem k vyvíjející se povaze hrozeb a zranitelnosti, pokud jde o praní peněz a financování terorismu, by Unie měla přijmout integrovaný přístup, pokud jde o soulad vnitrostátních režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu s požadavky na úrovni Unie, přičemž se vezme v úvahu posouzení účinnosti těchto vnitrostátních režimů. Za účelem sledování správného provedení požadavků Unie ve vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu, účinného uplatňování těchto požadavků a schopnosti těchto režimů dosáhnout účinného preventivního rámce, by Komise měla své posouzení založit na vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu, čímž by neměla být dotčena posouzení prováděná mezinárodními organizacemi a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu, jako je FATF nebo Výbor expertů pro hodnocení opatření proti praní peněz a financování terorismu.
- (14) Víceúčelové předplacené karty mají legitimní využití a představují nástroj, který přispívá k sociálnímu a finančnímu začlenění. Anonymní předplacené karty lze však snadno využít k financování teroristických útoků a logistiky. Je proto nezbytné upravit teroristům tento způsob financování jejich operací dalším snížením limitů a maximálních částek, při nichž nemusí povinné osoby uplatňovat určitá opatření hloubkové kontroly klienta stanovená ve

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

směrnici (EU) 2015/849. Zatímco se náležitě přihlíží k potřebám spotřebitelů při používání mnohoúčelových předplacených nástrojů a nebrání se používání těchto nástrojů na podporu sociálního a finančního začlenění, je nezbytné stávající prahové hodnoty u víceúčelových anonymních předplacených karet snížit a zjišťovat totožnost klienta v případě platebních transakcí na dálku, u nichž výše transakce překročí 50 EUR.

- (15) Ačkoliv je používání anonymních předplacených karet vydávaných v Unii v zásadě omezeno pouze na území Unie, u podobných karet vydaných ve třetích zemích to vždy neplatí. Je proto důležité zajistit, aby anonymní předplacené karty vydané mimo Unii bylo možno použít v Unii pouze tehdy, pokud lze mít za to, že vyhovují požadavkům, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v právu Unie. Příslušné pravidlo je třeba přijmout zcela v souladu se závazky Unie s ohledem na mezinárodní obchod, zejména s ustanoveními Všeobecné dohody o obchodu službami.
- (16) Finanční zpravodajské jednotky hrají důležitou úlohu při identifikaci finančních operací teroristických sítí, zejména těch přeshraničních, a při odhalování jejich finančních podporovatelů. Finanční zpravodajské informace mohou mít zásadní význam pro odhalování napomáhání teroristickým trestným činům a sítím a strukturám teroristických organizací. Vzhledem k neexistenci závazných mezinárodních standardů existují mezi finančními zpravodajskými jednotkami významné rozdíly, pokud jde o jejich úkoly, působnost a pravomoci. Členské státy by měly usilovat o zajištění účinnějšího a koordinovanějšího přístupu k finančnímu vyšetřování terorismu, včetně vyšetřování, jež se týká zneužívání virtuálních měn. Nynější rozdíly by však neměly ovlivnit činnost finančních zpravodajských jednotek, zejména jejich schopnost vypracovat preventivní analýzy na podporu všech orgánů pověřených zpravodajskými, vyšetřovacími a justičními činnostmi a mezinárodní spoluprací. Při výkonu těchto úkolů by finanční zpravodajské jednotky měly mít přístup k informacím a měly by být s to vyměňovat si je bez jakýchkoli omezení, mimo jiné prostřednictvím náležité spolupráce s orgány činnými v trestním řízení. Ve všech případech podezření na trestnou činnost, a zejména v případech týkajících se financování terorismu, je třeba zajistit přímý a rychlý tok informací bez zbytečných prodlev. Je proto nezbytné dále posílit účinnost a efektivnost finančních zpravodajských jednotek, a to jasným stanovením pravomocí finančních zpravodajských jednotek a spolupráce mezi nimi.
- (17) Finanční zpravodajské jednotky by měly mít možnost získat od jakékoli povinné osoby veškeré nezbytné informace související s jejich úkoly. Jejich volný přístup k informacím je nezbytný, aby bylo zajištěno náležité sledování toků peněz a možnost odhalit nezákonné sítě a toky v rané fázi. Skutečnost, že finanční zpravodajské jednotky potřebují získat další informace od povinné osoby na základě podezření z praní peněz nebo financování terorismu, může být založena na předchozím oznámení o podezřelé transakci, které finanční zpravodajská jednotka obdržela, ale také na jiných způsobech, jako je vlastní analýza finanční zpravodajské jednotky, zpravodajské informace poskytnuté příslušnými orgány nebo informace, které má k dispozici jiná finanční zpravodajská jednotka. Finanční zpravodajské jednotky by proto měly mít v rámci svých úkolů možnost získat informace od jakékoli povinné osoby, a to i bez předchozího oznámení. To se nevztahuje na plošné žádosti o informace předložené povinným osobám v rámci analýzy finanční zpravodajské jednotky, ale pouze na žádosti o informace založené na dostatečně přesně stanovených podmínkách. Finanční zpravodajská jednotka by měla mít rovněž možnost získat tyto informace na žádost jiné finanční zpravodajské jednotky v Unii a vyměňovat si informace s dožadující finanční zpravodajskou jednotkou.
- (18) Úkolem finanční zpravodajské jednotky je shromažďovat a analyzovat informace, které obdrží, s cílem odhalit vazby mezi podezřelými transakcemi a související trestnou činností za účelem předcházení a potírání praní peněz a financování terorismu a s cílem předávat výsledky své analýzy a další informace všem příslušným orgánům, existují-li důvody k podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Finanční zpravodajská jednotka by se neměla vyhýbat výměně ani odmítnout výměnu informací s jinou finanční zpravodajskou jednotkou, z vlastního podnětu nebo na vyžádání, například z důvodů spojených s nedostatečným určením souvisejícího predikativního trestného činu, s charakteristikou vnitrostátních trestněprávních předpisů a s rozdíly ve vymezeních souvisejících predikativních trestných činů nebo s chybějícím odkazem na konkrétní související predikativní trestné činy. Stejně tak by v zájmu efektivity předávání údajů měly finanční zpravodajské jednotky udělit svůj předchozí souhlas jiné finanční zpravodajské jednotce k předání informací příslušným orgánům, a to bez ohledu na druh souvisejícího predikativního trestného činu. Podle finančních zpravodajských jednotek způsobují těžkosti při výměně informací rozdíly ve vnitrostátních vymezeních některých predikativních trestných činů, jako jsou například daňové trestné činy, které nejsou harmonizované právem Unie. Tyto rozdíly, by neměly bránit vzájemné výměně a předávání těchto informací mezi příslušnými orgány ani využívání těchto informací podle ustanovení této směrnice. Finanční zpravodajské jednotky by měly rychle, konstruktivně a účinně zajišťovat co nejširší spektrum mezinárodní spolupráce s finančními zpravodajskými jednotkami třetích zemí ve vztahu k praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu v souladu s doporučeními FATF a egmontskými principy pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami.

- (19) Informace obezřetnostní povahy týkající se úvěrových a finančních institucí, jako jsou informace týkající se vhodnosti a způsobilosti ředitelů a akcionářů, mechanismů vnitřní kontroly, správy nebo dodržování souladu a řízení rizik, jsou pro řádný dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu často nepostradatelné. Stejně tak jsou informace o boji proti praní peněz a financování terorismu důležité pro obezřetnostní dohled nad těmito institucemi. Z tohoto důvodu by výměně důvěrných informací a spolupráci mezi příslušnými orgány provádějícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a orgány provádějícími obezřetnostní dohled neměla bránit právní nejistota, jež může být důsledkem chybějících výslovných ustanovení v této oblasti. Upřesnění právního rámce je o to důležitější, že byly obezřetnostním dohledem v mnoha případech pověřeny orgány dohledu, které se na boj proti praní peněz a financování terorismu nezaměřují, například Evropská centrální banka (ECB).
- (20) Opožděný přístup finančních zpravodajských jednotek a jiných příslušných orgánů k informacím o totožnosti majitelů bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek, zejména těch anonymních, brání odhalení převodů finančních prostředků souvisejících s terorismem. Vnitrostátní údaje umožňující identifikaci bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek náležejících jedné osobě jsou roztržštěné, nejsou proto včas dostupné pro finanční zpravodajské jednotky a ostatní příslušné orgány. Ve všech členských státech je proto nezbytné zavést centralizované automatizované mechanismy, jako je registr nebo systém vyhledávání dat, jako účinný způsob získání včasného přístupu k informacím o totožnosti majitelů bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek, jejich zmocněných osob a jejich skutečných majitelů. Při uplatňování ustanovení týkajících se přístupu je vhodné používat již existující mechanismy, pokud vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky mohou získat údaje, které potřebují pro svá šetření, okamžitě a v nefiltrované podobě. Členské státy by měly zvážit možnost vkládat do databází těchto mechanismů další informace považované za nezbytné a přiměřené pro účinnější zmírnění rizik souvisejících s praním peněz a financováním terorismu. V souvislosti s těmito šetřeními a žádostmi o poskytnutí souvisejících informací ze strany finančních zpravodajských jednotek a příslušných orgánů, s výjimkou orgánů činných v trestním řízení, by měla být zachována naprostá důvěrnost informací.
- (21) S ohledem na respektování soukromí a ochrany osobních údajů by minimální údaje potřebné pro vyšetřování v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu měly být uchovávány v centralizovaných automatizovaných mechanismech pro bankovní a platební účty, jako je registr nebo systém vyhledávání dat. K umožnění smysluplné identifikace skutečných majitelů by mělo být pro členské státy možné určit, jaké údaje je vhodné a přiměřené shromažďovat s ohledem na zavedené systémy a právní tradice. Při provádění ustanovení týkajících se těchto mechanismů by měly členské státy stanovit doby uchovávání odpovídající době uchovávání dokumentace a informací získaných v rámci uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta. Pro členské státy by měla být možnost prodloužit dobu uchovávání obecně dána ze zákona, aniž by bylo nutné vydávat individuální rozhodnutí. Tato dodatečná doba uchovávání by neměla přesáhnout dalších pět let. Touto dobou by nemělo být dotčeno vnitrostátní právo stanovující další požadavky na uchovávání údajů a umožňující rozhodovat individuálně, je-li to třeba pro účely trestního nebo správního řízení. Přístup k těmto mechanismům by měl být poskytován na základě zásady „vědět jen to nejnutnější“.
- (22) Pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu jsou nezbytné správná identifikace a ověření údajů fyzických a právnických osob. Nejnovější technický vývoj v oblasti digitalizace transakcí a plateb umožňuje bezpečnou identifikaci na dálku nebo elektronickou identifikaci. Tyto prostředky identifikace stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽¹⁾ je třeba vzít v úvahu, zejména co se týká oznámených elektronických systémů a způsobů zajišťujících přeshraniční právní uznání, které poskytují bezpečné nástroje na vysoké úrovni a měřítko, na jehož základě lze ověřit metody identifikace stanovené na vnitrostátní úrovni. Zohlednit lze i další bezpečné postupy identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, které jsou regulovány, uznány, schváleny nebo přijaty na vnitrostátní úrovni příslušným vnitrostátním orgánem. Je-li to vhodné, mělo by být rovněž v rámci identifikačního procesu zohledněno uznání elektronických dokumentů a služeb vytvářejících důvěru, jak jsou uvedeny v nařízení (EU) č. 910/2014. Při uplatňování této směrnice je třeba zohledňovat zásadu technologické neutrality.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (23) Za účelem identifikace politicky exponovaných osob v Unii by měly členské státy vydat seznamy konkrétních funkcí, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce. Členské státy by měly požádat každou mezinárodní organizaci akreditovanou na jejich území, aby vydala a aktualizovala seznam významných veřejných funkcí v rámci dané mezinárodní organizace.
- (24) Postup při přezkumu stávajících klientů v současném rámci je založen na rizicích. Vzhledem k vyššímu riziku praní peněz, financování terorismu a souvisejících predikativních trestných činů spojených s určitými zprostředkujícími strukturami by však tento postup nemusel umožňovat včasné odhalení a posouzení rizik. Je proto důležité zajistit, aby byly pravidelně sledovány rovněž určité jasně vymezené kategorie stávajících klientů.
- (25) Členské státy musí v současnosti zajistit, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané do rejstříku na jejich území získaly a měly adekvátní, přesné a aktuální informace o svém skutečném majiteli. Potřeba přesných a aktuálních informací o skutečném majiteli je klíčovým faktorem při sledování pachatelů trestných činů, kteří by jinak mohli skrýt svou totožnost za korporátní strukturu. Celosvětově propojený finanční systém umožňuje skrývání a přesuny finančních prostředků po celém světě a ti, kteří perou peníze a financují terorismus, jakož i jiní zločinci v rostoucí míře tuto možnost využívají.
- (26) Je nutno objasnit zvláštní určující faktor, který členský stát je odpovědný za sledování a registraci informací o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání. Kvůli rozdílům v právních systémech členských států nejsou určité svěřenské fondy a podobná právní uspořádání sledovány ani registrovány nikde v Unii. Informace o skutečných majitelích svěřenských fondů a osobách v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních by měly být registrovány tam, kde jsou usazení nebo mají své bydliště. Aby bylo zajištěno účinné sledování a registrace informací o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání, je rovněž nezbytná spolupráce mezi členskými státy. Propojení registrů členských států skutečných majitelů svěřenských fondů a podobných právních uspořádání by mělo tyto informace zpřístupnit a zároveň by mělo zajistit, aby se zabránilo vícenásobné registraci těchto svěřenských fondů a podobných právních uspořádání v Unii.
- (27) Pravidla vztahující se na svěřenské fondy a podobná právní uspořádání v souvislosti s přístupem k informacím o jejich skutečných majitelích by měla být srovnatelná s pravidly, která v tomto ohledu platí pro společnosti a jiné právnické osoby. Vzhledem k široké škále typů svěřenských fondů, které v současnosti v Unii existují, a vzhledem k ještě větší variabilitě podobných právních uspořádání, by měly rozhodnutí o tom, zda je či není svěřenský fond nebo podobné právní uspořádání srovnatelně podobné se společnostmi a jinými právnickými osobami, přijímat členské státy. Cílem vnitrostátních právních předpisů, kterými se tato ustanovení provádí, by mělo být zabránit užívání svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání k praní peněz, financování terorismu či k souvisejícím predikativním trestným činům.
- (28) Vzhledem k různorodé povaze svěřenských fondů a podobných právních uspořádání by členské státy měly být v rámci vnitrostátního práva a v souladu s pravidly pro ochranu údajů oprávněny stanovit úroveň transparentnosti s ohledem na svěřenské fondy a podobná právní uspořádání, které nejsou srovnatelné se společnostmi a jinými právnickými osobami. Riziko praní peněz a s ním souvisejícího financování terorismu se může lišit podle charakteristiky typu svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání, přičemž pochopení těchto rizik se může v průběhu času vyvíjet, například v důsledku vnitrostátních a nadnárodních posouzení rizik. Z tohoto důvodu by měly být členské státy oprávněny stanovit širší přístup k informacím o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání, pokud tento přístup představuje opatření nezbytné a přiměřené legitimnímu cíli předcházení využívání finančního systému pro účely praní peněz nebo financování terorismu. Při určování úrovně transparentnosti informací o skutečných majitelích těchto svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání by členské státy měly brát náležitý ohled na ochranu základních práv jednotlivců, zejména práva na soukromí a ochranu osobních údajů. Přístup k informacím o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání by měl být poskytnut každé osobě, která prokáže oprávněný zájem. Přístup by měl být poskytnut rovněž každé osobě, která předloží písemnou žádost ve vztahu ke svěřenskému fondu nebo podobnému právnímu uspořádání, drží-li nebo vlastní-li kontrolní podíl v jakékoli společnosti nebo jiné právnické osobě zapsané do

rejstříku mimo Unii prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví, a to i včetně akcií na majitele, nebo ji ovládá jinými prostředky. Kritéria a podmínky poskytnutí přístupu k žádostem o informace o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání, by měly být dostatečně přesné a v souladu s cíli této směrnice. Pro členské státy by mělo být možné odmítnout písemnou žádost, pokud existují přiměřené důvody pro podezření, že tato písemná žádost není v souladu s cíli této směrnice.

- (29) Za účelem zajištění právní jistoty a rovných podmínek je nezbytné jasně stanovit, která právní uspořádání usazená v Unii by měla být považována za podobná svěřenským fondům na základě jejich funkcí nebo struktury. Každý členský stát by proto měl být povinen určit svěřenské fondy, uznává-li je jeho vnitrostátní právo, a podobná právní uspořádání, které mohou být zřízeny v souladu s jeho vnitrostátním právním rámcem nebo zvyklostmi a které mají strukturu nebo funkce podobné svěřenským fondům, například v tom, že umožňují oddělení nebo odpojení mezi právním a skutečným majitelem aktiv. Poté by členské státy měly Komisi oznámit kategorie, charakteristiku, jména a případně právní základ těchto svěřenských fondů a podobných právních uspořádání za účelem jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, čímž se ostatním členským státům umožní je identifikovat. Je třeba vzít v úvahu, že svěřenské fondy a podobná právní uspořádání mohou mít napříč Unii různou právní povahu. V případech, kdy jsou charakteristiky svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání svou strukturou nebo funkcemi srovnatelné s charakteristikami společností a jiných právnických osob, by veřejný přístup k informacím o skutečných majitelích přispěl k boji proti zneužívání svěřenských fondů a podobných právních uspořádání stejně jako může veřejný přístup přispívat k prevenci zneužívání u společností a jiných právnických osob pro účely praní peněz a financování terorismu.
- (30) Veřejný přístup k informacím o skutečných majitelích umožňuje rovněž, aby tyto informace byly ve větší míře zkoumány občanskou společností, včetně tisku nebo organizací občanské společnosti, a přispívá k zachování důvěry v integritu obchodních transakcí a finančního systému. Může přispět k boji proti zneužívání společností a jiných právnických osob a právních uspořádání k praní peněz a financování terorismu, a to jednak tím, že napomůže vyšetřování, a jednak z hlediska reputačních účinků, vzhledem k tomu že každý, kdo by s nimi mohl uzavřít transakce, bude znát totožnost jejich skutečných majitelů. Usnadní rovněž včasnou a účinnou dostupnost informací pro finanční instituce i orgány, včetně orgánů třetích zemí, které se podílejí na boji proti těmto trestným činům. Přístup k těmto informacím by rovněž pomohl při vyšetřování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu.
- (31) Důvěra investorů a široké veřejnosti ve finanční trhy závisí do značné míry na existenci vhodného režimu zveřejňování, který zajišťuje transparentnost, pokud jde o skutečné majitele a kontrolní struktury společností. To platí zejména pro systémy správy a řízení společností, které se vyznačují koncentrovaným vlastnictvím, jak je tomu v Unii. Velcí investoři se značnými právy, pokud jde o hlasování a peněžní toky, mohou na straně jedné podporovat dlouhodobý růst a výkonnost podniku. Na straně druhé však mohou mít skuteční majitelé s kontrolním vlivem a s velkými hlasovacími bloky pobídka k odklonu podnikových aktiv a možnost získat osobní prospěch na úkor minoritních investorů. Případnou vyšší důvěru ve finanční trhy je třeba považovat za pozitivní vedlejší účinek, a nikoliv za účel zvýšení transparentnosti, jímž je vytvoření prostředí méně náchylného ke zneužití k účelům praní peněz a financování terorismu.
- (32) Důvěra investorů a široké veřejnosti ve finanční trhy závisí do značné míry na existenci vhodného režimu zveřejňování, který zajišťuje transparentnost, pokud jde o skutečné majitele a kontrolní struktury společností a jiných právnických osob, jakož i některých typů svěřenských fondů a podobných právních uspořádání. Členské státy by proto měly umožnit přístup k informacím o skutečných majitelích dostatečně jasným a koordinovaným způsobem, a to prostřednictvím stanovení jednoznačných pravidel ohledně veřejného přístupu, tak aby třetí osoby v celé Unii byly schopny zjistit, kdo jsou skuteční majitelé společností a jiných právnických osob, jakož i některých typů svěřenských fondů a podobných právních uspořádání.
- (33) Členské státy by proto měly umožnit přístup k informacím o skutečných majitelích společností a jiných právnických osob dostatečně soudržným a koordinovaným způsobem, a to prostřednictvím centrálních registrů, v nichž jsou obsaženy informace o skutečných majitelích, a stanovením jednoznačného pravidla pro veřejný přístup, aby mohly třetí osoby v celé Unii zjistit, kdo jsou skuteční majitelé společností a jiných právnických osob. Je rovněž nezbytné vytvořit soudržný právní rámec, který zajistí lepší přístup k informacím o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání v okamžiku, kdy jsou v Unii registrovány. Pravidla vztahující se na svěřenské fondy a podobná právní uspořádání v souvislosti s přístupem k informacím o jejich skutečných majitelích by měla být srovnatelná s pravidly, která v tomto ohledu platí pro společnosti a jiné právnické osoby.

- (34) Ve všech případech, ať už ve vztahu ke společnostem a jiným právnickým osobám, nebo svěrenským fondům a podobným právním uspořádáním, je třeba usilovat o náležitou rovnováhu zejména mezi obecným veřejným zájmem ve vztahu k předcházení praní peněz a financování terorismu a základními právy subjektů údajů. Soubor údajů, které mají být zveřejněny, by měl být omezený, měl by být stanoven jednoznačně a úplně a mělo by se jednat o údaje obecné povahy, aby se minimalizovala případná újma způsobená skutečným majitelům. Informace, které jsou přístupné veřejnosti, by se současně neměly významně lišit od údajů, jež jsou shromažďovány v současnosti. Aby se omezilo zasahování do práva na respektování soukromého života obecně, a zejména na ochranu soukromých údajů, měly by tyto informace souviset v zásadě s postavením skutečných majitelů společností a jiných právnických osob a svěrenských fondů a podobných právních uspořádání a měly by se důsledně týkat oblasti hospodářské činnosti, v níž skuteční majitelé působí. Pokud člen vrcholného vedení byl identifikován jako skutečný majitel pouze z titulu své funkce, a nikoli na základě drženého vlastnického podílu nebo kontroly vykonávané jinými prostředky, mělo by to být v registrech jasně uvedeno. V souvislosti s informacemi o skutečných majitelích mohou členské státy stanovit, že v centrálních registrech má být uvedena informace o státní příslušnosti, a to zejména u skutečných majitelů cizího původu. K usnadnění evidenčních postupů a s ohledem na skutečnost, že naprostá většina skutečných majitelů budou státní příslušníci státu spravujícího daný centrální registr, mohou členské státy předpokládat, že skutečný majitel je jejich státním příslušníkem, pokud není uveden opak.
- (35) Posílená veřejná kontrola přispěje k předcházení zneužívání právnických osob a právních uspořádání, včetně vyhýbání se daňovým povinnostem. Je proto nezbytné, aby byly informace o skutečných majitelích přístupné prostřednictvím vnitrostátních registrů a prostřednictvím systému propojení registrů po dobu alespoň pěti let poté, co zanikly důvody registrace informací o skutečném majiteli svěrenského fondu nebo podobného právního uspořádání. Členské státy by však měly mít možnost stanovit v právních předpisech zpracovávání informací o skutečných majitelích, včetně osobních údajů, pro jiné účely, pokud toto zpracovávání splňuje cíl veřejného zájmu a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s ohledem na sledovaný legitimní cíl.
- (36) K zajištění přiměřeného a vyváženého přístupu a zaručení práva na soukromý život a ochranu osobních údajů by měly mít členské státy možnost stanovit výjimky vztahující se na zveřejňování prostřednictvím registrů informací o skutečných majitelích a o přístupu k těmto informacím ve výjimečných případech, pokud by tyto informace vystavily skutečného majitele nepřiměřenému riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování. Členské státy by rovněž měly být oprávněny požadovat registraci on-line s cílem identifikovat jakoukoli osobu, která žádá o informace z registru, jakož i úhradu poplatku za přístup k informacím uvedeným v registru.
- (37) Propojení mezi centrálními registry členských států obsahujícími informace o skutečných majitelích prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾ vyžaduje koordinaci vnitrostátních systémů, které jsou po technické stránce odlišné. Proto je třeba přijmout technická opatření a specifikace, které by měly rozdíly mezi registry zohlednit. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k řešení těchto technických a provozních otázek. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s přezkumným postupem podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾. Zapojení členských států do fungování celého systému by mělo být v každém případě zajištěno prostřednictvím pravidelného dialogu mezi Komisí a zástupci členských států ohledně záležitostí týkajících se fungování systému a jeho budoucího rozvoje.
- (38) Na zpracovávání osobních údajů podle této směrnice se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽³⁾. V důsledku toho by fyzické osoby, jejichž osobní údaje jsou uchovávány ve vnitrostátních registrech jakožto informace o skutečných majitelích, o tom měly být informovány. Zpřístupněny by měly být mimoto pouze osobní údaje, které jsou aktuální a odpovídají reálnému stavu skutečných majitelů, přičemž tito skuteční majitelé

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

by měli být informováni o svých právech podle stávajícího právního rámce Unie pro ochranu údajů, jak je stanoven v nařízení (EU) 2016/679 a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽¹⁾, a o postupech vztahujících se na výkon těchto práv. Kromě toho, aby se zabránilo zneužívání informací uchovávaných v registrech a zajistila se rovnováha práv skutečných majitelů, by členské státy měly mít možnost zvážit i to, zda by nebylo vhodné skutečnému majiteli zpřístupnit informace o žádající osobě spolu s právním základem pro její žádost.

- (39) Pokud by hlášení nesrovnalostí ze strany finančních zpravodajských jednotek a příslušných orgánů ohrozilo probíhající vyšetřování, měly by finanční zpravodajské jednotky nebo příslušné orgány odložit hlášení nesrovnalostí do okamžiku, kdy důvody pro její neohlášení pominou. Kromě toho by finanční zpravodajské jednotky a příslušné orgány neměly ohlašovat jakoukoli nesrovnalost, pokud by to bylo v rozporu s kterýmkoli ustanovením vnitrostátního práva o důvěrnosti nebo pokud by se tím dopustily informování pachatele v rozporu s právem.
- (40) Touto směrnicí není dotčena ochrana osobních údajů, které příslušné orgány zpracovávají podle směrnice (EU) 2016/680.
- (41) Přístup k informacím a vymezení oprávněného zájmu by se měly řídit právem členského státu, v němž jsou svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání usazení nebo mají bydliště. Pokud svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání nejsou usazení nebo nemají bydliště v žádném členském státě, měly by se přístup k informacím a vymezení oprávněného zájmu řídit právem členského státu, v jehož registru se nachází informace o skutečném majiteli svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání v souladu s ustanoveními této směrnice.
- (42) Členské státy by měly vymezit oprávněný zájem, a to jak ve formě obecného pojetí, tak jako kritérium pro přístup k informacím o skutečných majitelích v jejich vnitrostátním právu. Tato vymezení by zejména neměla omezovat pojem oprávněného zájmu na případy probíhajícího správního nebo soudního řízení, a měla by umožnit případné zohlednění preventivní činnosti v oblasti boje proti praní peněz, financování terorismu a souvisejícím prediktivním trestným činům, kterou vykonávají nevládní organizace a investigativní novináři. Po propojení vnitrostátních registrů skutečných majitelů by se vnitrostátní i přeshraniční přístup k registrům všech členských států měl umožňovat na základě vymezení oprávněného zájmu stanoveného v členském státě, v jehož registru se nachází informace o skutečných majitelích svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání v souladu s ustanoveními této směrnice, a to na základě rozhodnutí přijatého příslušnými orgány uvedeného členského státu. Pokud jde o vnitrostátní registry skutečných majitelů, pro členské státy by mělo být rovněž možné zřídit mechanismy pro odvolání proti rozhodnutím o poskytnutí nebo zamítnutí přístupu k informacím o skutečných majitelích. V zájmu zajištění soudržné a účinné registrace a výměny informací by členské státy měly zajistit, aby jejich orgán pověřený zřízením registru pro informace o skutečném vlastnictví svěřenských fondů nebo jiných právních uspořádání podobných svěřenským fondům spolupracoval se svými protějšky v ostatních členských státech a vyměňoval si informace o svěřenských fondech a podobných právních uspořádáních, které se řídí právem jednoho členského státu, přičemž jsou spravovány v jiném členském státě.
- (43) Přeshraniční korespondenční vztahy s respondenční institucí ze třetí země charakterizuje to, že se jedná o záležitost průběžnou a repetitivní. Členské státy by proto, pokud vyžadují přijetí opatření zesílené hloubkové kontroly v této konkrétní souvislosti, měly vzít v úvahu, že korespondenční vztahy nezahrnují jednorázové transakce ani pouhou výměnu kapacit pro zasílání zpráv. Navíc vzhledem k tomu, že ne všechny přeshraniční korespondenční bankovní služby představují stejnou míru rizika praní peněz a financování terorismu, může být intenzita opatření stanovených touto směrnicí určena na základě uplatňování zásad přístupu založeném na posouzení rizik, aniž by se předjímalá míra rizika praní peněz a financování terorismu, kterou daná respondenční finanční instituce představuje.
- (44) Je důležité zajistit, aby byla pravidla pro boj proti praní peněz a financování terorismu povinnými osobami správně uplatňována. V této souvislosti by členské státy měly posílit úlohu orgánů veřejné moci, které působí jako příslušné orgány se stanovenou odpovědností za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, včetně finančních zpravodajských jednotek, orgánů, které vykonávají funkci v oblasti vyšetřování nebo trestního stíhání praní peněz,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu a sledování a zajišťování nebo zmrazování a konfiskace majetku pocházejícího z trestné činnosti, orgánů přijímajících oznámení o přeshraniční přepravě oběživa a převoditelných nástrojů na doručitele a orgánů s povinnostmi v oblasti dohledu nebo monitorování, které mají zajistit plnění požadavků ze strany povinných osob. Členské státy by měly posílit úlohu příslušných orgánů, včetně protikorupčních a daňových orgánů.

- (45) Členské státy by měly zajistit účinný a nestranný dohled nad všemi povinnými osobami, přednostně ze strany veřejných orgánů prostřednictvím samostatného a nezávislého vnitrostátního regulačního orgánu nebo orgánu dohledu.
- (46) Pachatelé trestných činů přesouvají výnosy z nezákonné činnosti prostřednictvím řady finančních zprostředkovatelů, aby se vyhnuli odhalení. Je proto důležité povolit úvěrovým a finančním institucím vyměňovat si informace nejen mezi členy skupiny, ale také s dalšími úvěrovými a finančními institucemi, a to s náležitým ohledem na pravidla pro ochranu údajů stanovená ve vnitrostátním právu.
- (47) Příslušné orgány dohlížející na povinné osoby pro účely zajištění souladu s touto směrnicí by měly mít možnost spolupracovat a vyměňovat si důvěrné informace bez ohledu na svou povahu či postavení. Z tohoto důvodu by měly mít příslušné orgány odpovídající právní základ pro výměnu důvěrných informací a spolupráci příslušných orgánů dohledu pro boj proti praní peněz a financování terorismu a orgánů provádějících obezřetnostní dohled by neměla neúmyslně bránit právní nejistota, jež může být důsledkem chybějících výslovných ustanovení v této oblasti. Dohled nad skutečným uplatňováním politiky skupiny v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měl probíhat v souladu se zásadami konsolidovaného dohledu, jak jsou stanoveny v příslušných evropských odvětvových právních předpisech.
- (48) Výměna informací a poskytování pomoci mezi příslušnými orgány členských států jsou pro účely této směrnice nezbytné. Členské státy by proto neměly tuto výměnu informací ani vzájemnou pomoc zakazovat ani je jakkoli nepřiměřeně nebo nepatříčně podmiňovat.
- (49) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými ustanoveními směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (50) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany finančního systému prostřednictvím předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť jednotlivá opatření přijatá členskými státy na ochranu jejich finančních systémů by mohla být neslučitelná s fungováním vnitřního trhu a se zásadami právního státu a veřejné politiky Unie, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (51) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7 Listiny), právo na ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny) a svobodu podnikání (článek 16 Listiny).
- (52) Při vypracování zprávy hodnotící provádění této směrnice by Komise měla věnovat náležitou pozornost tomu, aby byla respektována základní práva a zásady uznané v Listině.
- (53) Vzhledem k nutnosti zavést urychleně opatření přijatá za účelem posílení režimu Unie stanoveného pro předcházení praní peněz a financování terorismu a vzhledem k závazkům členských států přikročit rychle k provedení směrnice (EU) 2015/849 ve vnitrostátním právu, přičemž změny směrnice (EU) 2015/849 by měly být provedeny do 10. ledna 2020. Členské státy by měly zřídit registry skutečných majitelů v případě společností a jiných právnických osob do 10. ledna 2020, a v případě svěřenských fondů a podobných právních uspořádání do 10. března 2020. Centrální registry by měly být propojeny prostřednictvím evropské centrální platformy do 10. března 2021. Členské státy by měly zavést centralizované automatizované mechanismy umožňující včasnou identifikaci majitelů bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek do 10. září 2020.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (54) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁾ a vydal stanovisko dne 2. února 2017⁽²⁾.
- (55) Směrnice (EU) 2015/849 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice (EU) 2015/849

Směrnice (EU) 2015/849 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se bod 3 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) auditory, externí účetní a daňové poradce a jakékoli jiné osoby, které se zaváží poskytovat hmotnou pomoc, podporu či poradenství v daňových záležitostech jako hlavní předmět obchodní či profesní činnosti, a to buď přímo, či prostřednictvím jiných osob, s nimiž je uvedena jiná osoba spojená;“;

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) realitní makléře, a to i tehdy, pokud jednají jako zprostředkovatelé při pronájmu nemovitosti, avšak pouze ve spojení s transakcemi, u nichž výše měsíčního nájmu dosáhne výše 10 000 EUR nebo více;“;

c) doplňují se nová písmena, která znějí:

„g) poskytovatele směnářských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem;

h) poskytovatele virtuálních peněženek;

i) osoby obchodující či jednající jako zprostředkovatelé při obchodování s uměleckými díly v případě, že hodnota transakce či souvisejících transakcí dosáhne výše 10 000 EUR nebo více, a to i tehdy, pokud je tato činnost vykonávána uměleckými galeriemi a aukčními síněmi;

j) osoby, které skladují, obchodují či jednají jako zprostředkovatelé v rámci obchodu s uměleckými díly, pokud se tak děje v tzv. svobodných přístavech a v případě, že hodnota transakce či souvisejících transakcí dosáhne výše 10 000 EUR nebo více.“

2) Článek 3 se mění takto:

a) bod 4 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) teroristické trestné činy, trestné činy spojené s teroristickou skupinou a trestné činy spojené s teroristickými činnostmi uvedené v hlavách II a III směrnice (EU) 2017/541 (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).“;

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) činnosti zločinných společenství ve smyslu čl. 1 bodu 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV (*);

(*) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).“;

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(2) Úř. věst. C 85, 18.3.2017, s. 3.

b) v bodě 6 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v případě svěrenských fondů všechny následující osoby:

- i) zakladatele;
- ii) svěrenského správce nebo svěrenské správce;
- iii) osobu nebo osoby vykonávající dohled nad správou svěrenského fondu, existují-li;
- iv) obmyšlené, nebo pokud ještě nebyly určeny konkrétní fyzické osoby, které mají prospěch z právního uspořádání nebo právnické osoby, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu je právní uspořádání nebo právnická osoba založena nebo provozována;
- v) jakoukoli jinou fyzickou osobu, která v konečném důsledku vykonává kontrolu nad svěrenským fondem prostřednictvím přímého či nepřímého vlastnictví nebo jinými prostředky.“;

c) bod 16 se nahrazuje tímto:

„16) „elektronickými penězi“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES, avšak s vyloučením peněžní hodnoty uvedené v čl. 1 odst. 4 a 5 zmíněné směrnice;“;

d) doplňují se nové body, které znějí:

„18) „virtuálními měnami“ digitální reprezentace hodnoty, která není vydána či garantována centrální bankou ani orgánem veřejné moci, není nutně spojena se zákonně stanovenou měnou a nemá právní status měny či peněz, je však fyzickými nebo právnickými osobami přijímána jako prostředek směny a může být elektronicky převáděna, uchovávána a obchodována;

19) „poskytovatelem virtuální peněženky“ subjekt poskytující služby, jejichž cílem je ochraňovat jménem klientů soukromé šifrované klíče za účelem držení, uchovávání a převodu virtuálních měn.“

3) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) rizika související s každým příslušným odvětvím včetně odhadů předpokládané peněžní hodnoty praní peněz u každého příslušného odvětví poskytnutých Eurostatem, jsou-li k dispozici;

c) nejrozšířenější prostředky, které pachatelé trestných činů využívají k praní výnosů z nezákonné činnosti, včetně prostředků používaných zejména v transakcích mezi členskými státy a třetími zeměmi, jsou-li k dispozici, a to bez ohledu na identifikaci této třetí země jako vysoce rizikové třetí země podle čl. 9 odst. 2.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise zprávu uvedenou v odstavci 1 zpřístupní členským státům a povinným osobám, aby jim pomohla identifikovat, chápat, řídit a zmírňovat riziko praní peněz a financování terorismu a aby umožnila dalším zúčastněným stranám, včetně vnitrostátních zákonodárců, Evropského parlamentu, evropských orgánů dohledu a zástupců finančních zpravodajských jednotek, rizikům lépe porozumět. Zpráva bude zveřejněna nejpozději šest měsíců poté, co bude dána k dispozici členským státům, avšak bez těch částí zprávy, které obsahují utajené informace.“

4) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 4 se doplňují nová písmena, která znějí:

„f) sdělí institucionální strukturu a obecné postupy svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zahrnující mimo jiné i finanční zpravodajskou jednotku, daňové orgány a státní zástupce, jakož i přidělené lidské a finanční zdroje, a to v rozsahu, v jakém jsou tyto informace k dispozici;

g) podá zprávu o úsilí členského státu a zdrojích (lidských i rozpočtových) vyčleněných na boj proti praní peněz a financování terorismu.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy poskytnou výsledky svých posouzení rizik, včetně jejich aktualizovaných verzí Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům. Ostatní členské státy mohou členskému státu, který provádí posouzení rizik, případně poskytnout další relevantní informace. Shrnutí posouzení rizik je veřejně přístupné. Toto shrnutí nesmí obsahovat utajované informace.“

5) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64, kterými identifikuje vysoce rizikové třetí země, přičemž zohlední strategické nedostatky, zejména v těchto oblastech:

a) právní a institucionální rámec dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu, především:

i) považování praní peněz a financování terorismu za trestný čin;

ii) opatření týkající se hloubkové kontroly klienta;

iii) požadavky týkající se vedení záznamů;

iv) požadavky na oznamování podezřelých transakcí;

v) dostupnost přesných a včasných informací o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání pro příslušné orgány;

b) pravomoci a postupy příslušných orgánů třetí země pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně náležitě účinných, přiměřených a odrazujících sankcí, jakož i postupy třetí země při spolupráci a výměně informací s příslušnými orgány členských států;

c) účinnost režimu třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik v této oblasti.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2 zohlední příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.“

6) V článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zakáží svým úvěrovým institucím a finančním institucím vedení anonymních účtů, anonymních vkladních knížek nebo anonymních bezpečnostních schránek. Členské státy v každém případě vyžadují, aby byli majitelé existujících anonymních účtů, anonymních vkladních knížek nebo anonymních bezpečnostních schránek a příjemci výnosů z nich podrobeni opatřením hloubkové kontroly klienta nejpozději do 10. ledna 2019 a v každém případě nejpozději před jakýmkoli použitím těchto účtů, vkladních knížek nebo bezpečnostních schránek.“

7) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) platební prostředek není dobýjecí nebo má stanoven měsíční limit pro platební transakce nejvýše 150 EUR, jež lze čerpat jen v tomto členském státě;

b) maximální částka uchovávaná elektronicky nepřekračuje 150 EUR;“;

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby se odchylka stanovená v odstavci 1 tohoto článku nevztahovala na zpětnou výměnu peněžní hodnoty elektronických peněz za hotovost nebo na výběr hotovosti z takové peněžní hodnoty, je-li vyměňovaná částka vyšší než 50 EUR, nebo v případě platební transakce na dálku ve smyslu čl. 4 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*), pokud výše zaplacené částky přesáhne 50 EUR za transakci.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby úvěrové a finanční instituce působící jako akceptanti akceptovaly platby uskutečněné s anonymními předplacenými kartami vydanými ve třetích zemích pouze tehdy, pokud tyto karty splňují požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v odstavcích 1 a 2.

Členské státy se mohou rozhodnout nepřijímat na svém území platby provedené pomocí anonymních předplacených karet.“;

8) V článku 13 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje, případně včetně elektronických prostředků identifikace, příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 (*) či jakéhokoli jiného bezpečného postupu identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, regulovaného, uznaného, schváleného nebo přijatého příslušnými vnitrostátními orgány;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).“;

b) na konec písmene b) se doplňuje nová věta, která zní:

„Pokud se zjistí, že skutečným majitelem je osoba ve vrcholném vedení ve smyslu čl. 3 bodu 6 písm. a) podbodu ii), přijmou povinné osoby nutná přiměřená opatření k ověření totožnosti fyzické osoby, která zastává pozici ve vrcholném vedení, a povedou záznamy o učiněných krocích i o vzniklých obtížích během procesu ověřování.“

9) Článek 14 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Při navazování nového obchodního vztahu se společností, jinou právnickou osobou, svěřenským fondem či právním uspořádáním s podobnou strukturou nebo funkcemi jako svěřenské fondy (dále jen „podobná právní uspořádání“), které podléhají registraci informací o skutečných majitelích podle článku 30 nebo 31, musí povinné osoby získat osvědčení o registraci či výpis z registru.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy od povinných osob vyžadují, aby uplatňovaly opatření hloubkové kontroly klienta nejen na všechny nové klienty, ale také ve vhodných okamžicích na stávající klienty při zohlednění míry rizika, včetně okamžiků, kdy se mění relevantní okolnosti klienta, nebo v případě, má-li povinná osoba v průběhu příslušného kalendářního roku zákonnou povinnost kontaktovat klienta za účelem přezkumu relevantních informací týkajících se skutečných majitelů či pokud takovou povinnost povinná osoba měla podle směrnice Rady 2011/16/EU (*).

(*) Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).“

10) Článek 18 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„V případech uvedených v člancích 18a až 24 a v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které určí členské státy nebo povinné osoby, členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly opatření zesílené hloubkové kontroly klienta s cílem odpovídajícím způsobem řídit a zmírnit uvedená rizika.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy od povinných osob vyžadují, aby v rámci rozumných předpokladů zkoumaly pozadí a účel všech transakcí, které splňují alespoň některou z následujících podmínek:

- i) jedná se o složité transakce;
- ii) jedná se o neobvykle velké transakce;
- iii) transakce jsou prováděny neobvyklým způsobem;
- iv) transakce nemají zjevný ekonomický nebo zákonný účel.

Povinné osoby musí zejména zvýšit míru a zpřesnit povahu sledování obchodního vztahu s cílem určit, zda se tyto transakce nebo činnosti zdají podezřelé.“

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 18a

1. Co se týká obchodních vztahů či transakcí souvisejících s vysoce rizikovými třetími zeměmi identifikovanými podle čl. 9 odst. 2, členské státy vyžadují od povinných osob, aby uplatňovaly níže uvedená opatření zesílené hloubkové kontroly klienta:

- a) získání dalších informací o klientovi a o skutečném majiteli či skutečných majitelích;
- b) získání dalších informací o zamýšlené povaze obchodního vztahu;
- c) získání informací o zdroji finančních prostředků a zdroji majetku klienta a skutečného majitele či skutečných majitelů;
- d) získání informací o důvodech zamýšlených nebo uskutečněných transakcí;
- e) získání souhlasu od vrcholného vedení ohledně navázání nebo pokračování v obchodním vztahu;
- f) zesílené sledování obchodního vztahu zvýšením počtu a častějším prováděním kontrol a výběrem vzorku transakcí, které vyžadují bližší posouzení.

Členské státy mohou od povinných osob případně vyžadovat, aby zajistily, že první platba bude provedena prostřednictvím účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce, na kterou se vztahují požadavky hloubkové kontroly klienta, jež nejsou slabší, než požadavky stanovené v této směrnici.

2. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 a v souladu s mezinárodními závazky Unie členské státy od povinných osob vyžadují, aby v příslušných případech uplatňovaly na obchodní vztahy či transakce související s vysoce rizikovými třetími zeměmi identifikovanými podle čl. 9 odst. 2 jedno či více dodatečných zmírňujících opatření. Uvedená opatření spočívají v jednom nebo několika z těchto opatření:

- a) v uplatnění dalších prvků zesílené hloubkové kontroly;
- b) v zavedení zesílených mechanismů oznamování nebo systematického oznamování finančních transakcí;
- c) v omezení obchodních vztahů nebo transakcí s fyzickými nebo právníckými osobami ze třetích zemí identifikovaných jako vysoce rizikové země podle čl. 9 odst. 2.

3. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 členské státy uplatňují v příslušných případech a v souladu s mezinárodními závazky Unie na vysoce rizikové třetí země identifikované podle čl. 9 odst. 2 jedno či více z těchto opatření:

- a) odmítnutí zřízení dceřiných podniků nebo poboček či zastoupení povinných osob z dotčené země nebo jiné zohlednění skutečnosti, že příslušná povinná osoba pochází ze země, která nemá adekvátní režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
- b) zákaz zřízení poboček nebo zastoupení povinných osob v dotčené zemi nebo jiné zohlednění skutečnosti, že se příslušná pobočka nebo zastoupení bude nacházet v zemi, která nemá adekvátní režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
- c) vyžadování většího dohledového šetření nebo přísnější požadavky na externí audit u poboček a dceřiných podniků povinných osob nacházející se v dotčené zemi;
- d) vyžadování přísnějších požadavků na externí audit u finančních skupin s ohledem na jejich pobočky a dceřiné podniky nacházející se v dotčené zemi;
- e) požadavek, aby úvěrové a finanční instituce přezkoumaly a pozměnily nebo v případě potřeby ukončily korespondenční vztahy s respondenčními institucemi v dotčené zemi.

4. Při přijetí nebo uplatňování opatření stanovených v odstavci 2 a 3, pokud jde o rizika, jež jednotlivé třetí země představují, členské státy podle potřeby zohlední příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

5. Před přijetím nebo uplatňováním opatření stanovených v odstavcích 2 a 3 vyrozumí členské státy Komisi.“

12) V článku 19 se návětí nahrazuje tímto:

„Pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy zahrnující provádění plateb s určitou respondenční institucí ze třetí země, členské státy kromě opatření zesílené hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 od svých úvěrových institucí a finančních institucí vyžadují, aby při vstupování do obchodních vztahů:“.

13) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

1. Každý členský stát vydá a aktualizuje seznam uvádějící konkrétní funkce, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce ve smyslu čl. 3 bodu 9. Členské státy požádají mezinárodní organizace akreditované na jejich území, aby pro účely čl. 3 bodu 9 vydaly a aktualizovaly seznam významných veřejných funkcí v těchto mezinárodních organizacích. Uvedené seznamy se zašlou Komisi a mohou být zveřejněny.

2. Komise sestaví a aktualizuje seznam přesných funkcí, které jsou považovány za významné veřejné funkce na úrovni orgánů a institucí Unie. Tento seznam rovněž zahrnuje všechny funkce, které mohou být svěřeny zástupcům třetích zemí a mezinárodních orgánů akreditovaných na úrovni Unie.

3. Komise na základě seznamů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku vypracuje pro účely čl. 3 bodu 9 jednotný seznam všech významných veřejných funkcí. Tento jednotný seznam se zveřejní.

4. S funkcemi na seznamu uvedeném v odstavci 3 tohoto článku se nakládá v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 41 odst. 2.“

14) V článku 27 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, na které se klient obrátí, podnikly náležité kroky k zajištění toho, aby třetí osoby na vyžádání neprodleně poskytly příslušné kopie údajů o zjišťování a ověřování totožnosti, případně včetně údajů získaných pomocí elektronických prostředků identifikace, příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) č. 910/2014 nebo jakéhokoli jiného bezpečného postupu identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, regulovaného, uznaného, schváleného nebo přijatého příslušnými vnitrostátními orgány.“

15) Článek 30 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané v rejstříku na jejich území měly povinnost získat a mít adekvátní, přesné a aktuální informace o svém skutečném majiteli, včetně podrobností o účasti skutečného majitele. Členské státy zajistí, aby porušení tohoto článku podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím opatřením nebo sankcím.“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Členské státy vyžadují, aby skuteční majitelé společností nebo jiných právnických osob, mimo jiné prostřednictvím akcií, hlasovacích práv, vlastnického podílu, akcií na majitele či kontroly prováděné jinými prostředky, poskytl tyto subjektům veškeré informace potřebné k tomu, aby společnost nebo jiná právnická osoba splnila požadavky podle prvního pododstavce.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru uvedeném v odstavci 3 byly adekvátní, přesné a aktuální, a zavedou mechanismy ke splnění tohoto účelu. Tyto mechanismy zahrnují požadavek, aby povinné osoby a případně i příslušné orgány v rozsahu, v jakém tento požadavek nebude zbytečně zasahovat do jejich funkcí, oznámily jakékoli jimi zjištěné nesrovnalosti mezi informacemi o skutečných majitelích dostupnými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici. V případě oznámených nesrovnalostí členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k včasnému řešení těchto nesrovnalostí a aby byla případně mezitím do centrálního registru zanesena zvláštní poznámka.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy zajistí, aby informace o skutečných majitelích byly vždy k dispozici:

a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez omezení;

b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II.

c) jakékoli osobě z široké veřejnosti.

Osoby uvedené v písmeni c) musí mít povolený přístup alespoň k informacím o jméně, měsíci a roce narození, zemi bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele a i o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele.

Členské státy mohou za podmínek stanovených vnitrostátním právem zpřístupnit další informace umožňující zjištění totožnosti skutečného majitele. Uvedené další informace zahrnují alespoň datum narození či kontaktní údaje v souladu s pravidly pro ochranu údajů.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Členské státy se mohou rozhodnout, že informace uchovávané ve svých vnitrostátních registrech uvedených v odstavci 3 zpřístupní pod podmínkou registrace on-line a zaplacení poplatku, který nesmí být vyšší než administrativní náklady na zpřístupnění těchto informací, včetně nákladů na správu a rozvoj registru.“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky měly včasný a neomezený přístup ke všem informacím uchovávaným v centrálním registru uvedeném v odstavci 3 bez nutnosti upozornit dotčený subjekt. Členské státy umožní rovněž včasný přístup pro povinné osoby při přijímání opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II.“;

Příslušnými orgány, jimž je udělen přístup do centrálního registru uvedeného v odstavci 3, jsou orgány veřejné moci se stanovenou odpovědností za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, jakož i daňové úřady, orgány dohledu nad povinnými osobami a orgány, které vyšetřují nebo trestně stíhají praní peněz, související predikativní trestné činy a financování terorismu, sledují a zajišťují nebo zmrazují a odnímají majetek pocházející z trestné činnosti.“;

f) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky byly schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 3 poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států včas a bezplatně.“;

g) odstavce 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Za výjimečných okolností stanovených vnitrostátním právem mohou členské státy v případě, že by přístup uvedený v odst. 5 prvním pododstavci písm. b) a c) vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, obtěžování, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, stanovit na základě individuálního posouzení případu výjimku z takovéhoho přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby byly tyto výjimky uděleny na základě podrobného hodnocení výjimečné povahy daných okolností. Právo na správní přezkum rozhodnutí o výjimce a na účinnou soudní ochranu je zaručeno. Členský stát, který udělil výjimky, zveřejní roční statistické údaje o počtu udělených výjimek a uvedených důvodech a předloží tyto údaje Komisi.

Výjimky udělené podle prvního pododstavce tohoto odstavce se nevztahují na úvěrové instituce a finanční instituce a na ty povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. b), které jsou veřejnými činiteli.

10. Členské státy zajistí, aby centrální registry uvedené v odstavci 3 tohoto článku byly propojeny prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené podle čl. 22 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 (*). Napojení centrálních registrů členských států na platformu je zajištěno podle technických specifikací a postupů stanovených v prováděcích aktech, které Komise přijala podle článku 24 směrnice (EU) 2017/1132 a podle článku 31a této směrnice.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly přístupné prostřednictvím systému propojení rejstříků zřízeného podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2017/1132 v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států, kterými se provádí odstavce 5, 5a a 6 tohoto článku.

Informace uvedené v odstavci 1 jsou přístupné prostřednictvím vnitrostátních rejstříků a systému propojení registrů po dobu alespoň pěti let, avšak nejdéle po dobu deseti let poté, co byla společnost nebo jiná právnická osoba z registru vymazána. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem zavedení různých typů přístupu v souladu s tímto článkem.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).“

16) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby se tento článek použil na svěřenské fondy a ostatní druhy právních uspořádání, jako je například fiducie, určité druhy Treuhandu či fideicomisu, pokud se svou strukturou nebo funkcemi podobají svěřenským fondům. Členské státy určí kritéria pro určení toho, zda mají právní uspořádání strukturu nebo funkce podobné svěřenským fondům s ohledem na taková právní uspořádání řídicí se jejich právním řádem.

Každý členský stát vyžaduje, aby svěřenští správci jakéhokoli výslovně zřízeného svěřenského fondu spravovaného v daném členském státě získali a měli adekvátní, přesné a aktuální informace o skutečném majiteli, pokud jde o svěřenský fond. Tyto informace zahrnují údaje o totožnosti:

a) zakladatele nebo zakladatelů;

- b) svěřenského správce nebo svěřenských správců;
- c) osoby nebo osob vykonávajících dohled nad správou svěřenského fondu, existují-li;
- d) obmyslených nebo kategorie obmyslených;
- e) kterékoli další fyzické osoby, která vykonává faktickou kontrolu nad svěřenským fondem.

Členské státy zajistí, aby porušení tohoto článku podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím opatřením nebo sankcím.“;

- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních uvedených v odstavci 1 tohoto článku, o svém postavení informovali povinné osoby a aby jim včas poskytl informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, pokud v postavení svěřenského správce nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních navazují obchodní vztah nebo provádějí příležitostnou transakci překračující prahové hodnoty stanovené v čl. 11 písm. b), c) a d).“;

- c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Členské státy vyžadují, aby byly informace o skutečném majiteli výslovně zřízeného svěřenského fondu a podobných právních uspořádání uvedených v odstavci 1 uchovávány v centrálním registru skutečných majitelů zřízeném členským státem, v němž jsou svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání usazeni nebo mají bydliště.

V případě, že se místo usazení či bydliště svěřenského správce svěřenského fondu nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání nachází mimo území Unie, informace uvedené v odstavci 1 jsou uchovávány v centrálním registru zřízeném členským státem, v němž svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání naváže obchodní vztah či nabude vlastnictví nemovitosti jménem svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání.

V případě, že svěřenští správci svěřenského fondu nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání jsou usazeni nebo mají bydliště v různých členských státech nebo pokud svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání naváže více obchodních vztahů jménem svěřenského fondu či podobného právního uspořádání v jiném členském státě, lze osvědčení o registraci nebo výpis obsahující informace o skutečném majiteli z registru vedeného v jednom členském státě považovat za dostatečné k tomu, aby byla povinnost registrace považována za splněnou.“;

- d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby informace o skutečném majiteli svěřenského fondu či podobného právního uspořádání byly vždy k dispozici:

- a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez jakéhokoli omezení;
- b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II;
- c) kterékoli fyzické nebo právnické osobě, která může osvědčit oprávněný zájem;
- d) kterékoli fyzické nebo právnické osobě, která podá písemnou žádost ve vztahu k svěřenskému fondu nebo podobnému právnímu uspořádání, drží-li nebo vlastní-li kontrolní podíl v jakékoli společnosti nebo jiné právnické osobě odlišné od těch, jež jsou uvedeny v čl. 30 odst. 1, a to prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví, včetně akcií na majitele, nebo prostřednictvím kontroly jinými prostředky.

Informace dostupné fyzickým nebo právnickým osobám uvedeným v prvním pododstavci písm. c) a d) musí obsahovat jméno, měsíc a rok narození, zemi bydliště a státní příslušnost skutečného majitele, jakož i údaje o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele.

Členské státy mohou za podmínek stanovených vnitrostátním právem zpřístupnit další informace, jež umožní zjistit totožnost skutečného majitele. Tyto další informace zahrnují alespoň datum narození nebo kontaktní údaje v souladu s pravidly pro ochranu údajů. Členské státy mohou umožnit širší přístup k informacím uchovávaným v registru v souladu s jejich vnitrostátním právem.

Příslušnými orgány, jimž je udělen přístup k centrálnímu registru uvedenému v odstavci 3a, jsou orgány veřejné moci se stanovenou odpovědností za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, jakož i daňové úřady, orgány pro dohled nad povinnými osobami a orgány, které vyšetřují nebo trestně stíhají praní peněz, související predikativní trestné činy a financování terorismu a sledují a zajišťují nebo zmrazují a odnímají majetek pocházející z trestné činnosti.“;

e) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Členské státy se mohou rozhodnout, že zpřístupní informace uchovávané v jejich vnitrostátních registrech uvedených v odstavci 3a za podmínky on-line registrace a zaplacení poplatku, který nesmí překročit administrativní náklady související se zpřístupněním těchto informací, včetně nákladů na údržbu a rozvoj registru.“;

f) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru uvedeném v odstavci 3a byly adekvátní, přesné a aktuální, a zavedou mechanismy ke splnění tohoto účelu. Tyto mechanismy zahrnují požadavek, aby povinné osoby a případně i příslušné orgány v rozsahu, v jakém tento požadavek nebude zbytečně zasahovat do jejich funkcí, oznámily jakékoli jimi zjištěné nesrovnalosti mezi informacemi o skutečných majitelích dostupnými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici. V případě oznámených nesrovnalostí členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k řešení nesrovnalostí včasným způsobem a aby byla případně mezitím do centrálního registru zanesena zvláštní poznámka.“;

g) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky byly schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 3 poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států včas a bezplatně.“;

h) vkládá se nový odstavec, který zní:

„7a. Za výjimečných okolností, které jsou stanoveny ve vnitrostátním právu, mohou členské státy v případě, že by přístup uvedený v odst. 4 prvním pododstavci písm. b), c) a d) vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, obtěžování, násilí nebo zavražďování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, stanovit na základě individuálního posouzení případu výjimku z takového přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby byly tyto výjimky uděleny na základě podrobného hodnocení výjimečné povahy daných okolností. Právo na správný přezkum rozhodnutí o výjimce a na účinnou soudní ochranu je zaručeno. Členský stát, který udělil výjimku, zveřejní roční statistické údaje o počtu udělených výjimek a uvedených důvodech a předloží tyto údaje Komisi.

Výjimky udělené podle prvního pododstavce se nevztahují na úvěrové instituce a finanční instituce a na ty povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. b), které jsou veřejnými činiteli.

Pokud se členský stát rozhodne stanovit výjimku podle prvního pododstavce, nesmí omezit přístup příslušných orgánů a finančních zpravodajských jednotek k informacím.“;

i) odstavec 8 se zrušuje;

j) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Členské státy zajistí, aby centrální registry uvedené v odstavci 3a tohoto článku byly propojeny prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2017/1132. Napojení centrálních registrů členských států na platformu je zajištěno podle technických specifikací a postupů stanovených v prováděcích aktech, které Komise přijala podle článku 24 směrnice (EU) 2017/1132 a článku 31a této směrnice.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly zveřejněny rovněž prostřednictvím systému propojení rejstříků zřízeného podle čl. 22 odst. 2. směrnice (EU) 2017/1132 v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států, kterými se provádí odstavce 4 a 5 tohoto článku.

Členské státy přijmou odpovídající opatření k zajištění toho, aby prostřednictvím jejich vnitrostátních registrů a systému propojení registrů byly k dispozici pouze takové informace uvedené v odstavci 1, které jsou aktuální a odpovídají skutečnému majiteli, a aby byl přístup k těmto informacím udělen v souladu s pravidly pro ochranu údajů.

Informace uvedené v odstavci 1 jsou přístupné prostřednictvím vnitrostátních registrů a systému propojení rejstříků po dobu alespoň pěti let, avšak nejdéle po dobu deseti let poté, co zanikly důvody registrace informací o skutečném majiteli uvedené v odstavci 3a. Členské státy spolupracují s Komisí za účelem zavedení různých typů přístupu v souladu s odstavci 4 a 4a.“;

k) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„10. Členské státy oznámí Komisi kategorie, popis charakteristik, názvy a případně právní základ svěrenských fondů a podobných právních uspořádání uvedených v odstavci 1 do 10. července 2019. Komise zveřejní konsolidovaný seznam těchto svěrenských fondů a podobných právních uspořádání v *Úředním věstníku Evropské unie* do 10. září 2019.

Do 26. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž bude posouzeno, zda všechny svěrenské fondy a podobná právní uspořádání uvedené v odstavci 1, které se řídí právem členských států, byly řádně identifikovány a zda se na ně vztahují povinnosti stanovené touto směrnicí. V případě potřeby učiní Komise nezbytné kroky k tomu, aby jednala na základě výsledků této zprávy.“

17) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 31a

Prováděcí akty

Komise kromě prováděcích aktů přijatých podle článku 24 směrnice (EU) 2017/1132 a v souladu s rozsahem působnosti článků 30 a 31 této směrnice, přijme v případě potřeby prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace a postupy nezbytné pro propojení centrálních registrů členských států uvedených v čl. 30 odst. 10 a čl. 31 odst. 9, pokud jde o:

- a) technické specifikace stanovící soubor technických údajů nezbytných pro to, aby platforma plnila své funkce, jakož i způsoby uchování, používání a ochrany těchto údajů;
- b) společná kritéria pro zpřístupnění informací o skutečných majitelích v rámci systému propojení registrů, v závislosti na úrovni přístupu, jež umožní členské státy;
- c) technické detaily týkající se způsobu, jakým mají být informace o skutečných majitelích zpřístupněny;
- d) technické podmínky pro dostupnost služeb poskytovaných systémem propojení registrů;
- e) technická řešení pro zajištění různých druhů přístupu k informacím o skutečných majitelích podle čl. 30 odst. 5 a čl. 31 odst. 4;
- f) způsoby platby, jestliže je přístup k informacím o skutečných majitelích podmíněn úhradou poplatku podle čl. 30 odst. 5a a čl. 31 odst. 4a, přičemž se přihlédne k dostupným platebním nástrojům, jako jsou platební transakce na dálku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 64a odst. 2.

Komise v rámci svých prováděcích aktů musí usilovat o to, aby se používaly již osvědčené technologie a existující postupy. Komise zajistí, aby v souvislosti s vyvíjením systémů nevznikaly náklady překračující rámec toho, co je naprosto nezbytné k provádění této směrnice. Prováděcí akty Komise se musí zakládat na transparentnosti a výměně zkušeností a informací mezi Komisí a členskými státy.“

18) V článku 32 se doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Aniž je dotčen čl. 34 odst. 2, musí každá finanční zpravodajská jednotka v rámci svých funkcí být schopna žádat, získat a používat informace od kterékoli povinné osoby za účelem stanoveným v odstavci 1 tohoto článku, a to i v případě, že nebylo podáno předchozí oznámení podle čl. 33 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nebo 34 odst. 1.“

19) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 32a

1. Členské státy zavedou centralizované automatizované mechanismy, jako jsou centrální registry nebo centrální elektronické systémy vyhledávání dat, které umožňují včasnou identifikaci fyzických nebo právnických osob, jež vlastní nebo kontrolují platební účty a bankovní účty označené číslem ve formátu IBAN ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 (*) a bezpečnostní schránky vedené u úvěrových institucí na jejich území. Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů.

2. Členské státy zajistí, aby informace uchovávané v centralizovaných mechanismech uvedených v odstavci 1 tohoto článku byly neprodleně a v celém rozsahu přímo dostupné vnitrostátním finančním zpravodajským jednotkám. Informace jsou dostupné také příslušným vnitrostátním orgánům za účelem plnění jejich povinností podle této směrnice. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly schopny poskytovat včas informace uchovávané v centralizovaných mechanismech uvedených v odstavci 1 tohoto článku jiným finančním zpravodajským jednotkám v souladu s článkem 53.

3. Prostřednictvím centralizovaných mechanismů uvedených v odstavci 1 jsou k dispozici a lze vyhledávat tyto informace:

- u klienta – majitele účtu a jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem klienta: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. a) ve vnitrostátním právu, nebo jedinečným identifikačním číslem;
- u skutečného majitele klienta – majitele účtu: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. b) ve vnitrostátním právu, nebo jedinečným identifikačním číslem;
- u bankovního nebo platebního účtu: číslo IBAN a datum otevření a uzavření účtu;
- u bezpečnostní schránky: jméno nájemce doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících čl. 13 odst. 1, nebo jedinečným identifikačním číslem a dobou trvání nájmu.

4. Členské státy mohou zvážit, zda budou vyžadovat, aby byly přístupné a vyhledatelné prostřednictvím centralizovaných mechanismů další informace, které jsou považovány za nezbytné k tomu, aby finanční zpravodajské jednotky a příslušné orgány mohly plnit své povinnosti podle této směrnice.

5. Do 26. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí podmínky a technické specifikace a postupy pro zajištění bezpečného a účinného propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).“

20) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 32b

1. Členské státy zajistí finančním zpravodajským jednotkám a příslušným orgánům přístup k informacím, které umožňují včasnou identifikaci jakýchkoli fyzických nebo právnických osob vlastnících nemovitosti, a to i prostřednictvím registrů nebo elektronických systémů vyhledávání dat, jsou-li k dispozici.

2. Do 31. prosince 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí nezbytnost a přiměřenost harmonizace informací obsažených v registrech a také nezbytnost propojení těchto registrů. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.“

21) V čl. 33 odst. 1 prvním pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) přímo poskytnou finanční zpravodajské jednotce na její žádost všechny potřebné informace.“

22) V článku 34 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Orgány stavovské samosprávy určené členskými státy zveřejní výroční zprávu obsahující:

- a) informace o opatřeních přijatých podle článků 58, 59 a 60;
- b) informace o počtu přijatých hlášení o případech porušení předpisů, jak je uvedeno v článku 61, byla-li taková hlášení přijata;
- c) informace o počtu hlášení, jež přijal orgán stavovské samosprávy uvedený v odstavci 1, a počtu hlášení, která orgán stavovské samosprávy případně předal finanční zpravodajské jednotce;
- d) případně informace o počtu a popisu opatření, jež jsou prováděna podle článku 47 a 48 za účelem sledování dodržování povinností ze strany povinných osob vyplývajících z:
 - i) článků 10 až 24 (hloubková kontrola klienta);
 - ii) článků 33, 34 a 35 (oznamování podezřelých transakcí);
 - iii) článku 40 (vedení záznamů); a
 - iv) článků 45 a 46 (vnitřní kontroly).“

23) Článek 38 se nahrazuje tímto:

„Článek 38

1. Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, které podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly právně chráněny před hrozbami, odvetou nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepřívzným nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.

2. Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, které jsou vystaveny hrozbám, odvetě nebo nepřátelskému jednání nebo nepřívznému či diskriminačnímu zacházení v zaměstnání kvůli oznámení podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, měly právo bezpečnou cestou předložit stížnost příslušným orgánům. Aniž je dotčena důvěrnost informací získaných finanční zpravodajskou jednotkou, členské státy rovněž zajistí, aby tyto fyzické osoby měly právo na účinnou nápravu za účelem ochrany svých práv podle tohoto odstavce.“

24) V článku 39 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zákaz uvedený v odstavci 1 tohoto článku nebrání sdělování informací mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi z členských států za předpokladu, že patří do stejné skupiny, nebo mezi uvedenými institucemi a jejich pobočkami a většinově vlastněnými dceřinými podniky, které jsou usazené ve třetích zemích, za podmínky, že uvedené pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy, včetně postupů pro sdílení informací v rámci skupiny, v souladu s článkem 45 a že tyto skupinové strategie a postupy splňují požadavky stanovené v této směrnici.“

25) V článku 40 se odstavec 1 mění takto:

a) v prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii dokumentů a informací, které jsou zapotřebí ke splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta podle kapitoly II, případně včetně informací získaných elektronickými prostředky identifikace, prostřednictvím příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) č. 910/2014 nebo jakéhokoli jiného bezpečného postupu elektronické identifikace nebo identifikace na dálku, regulovaného, uznaného, schváleného nebo přijatého příslušnými vnitrostátními orgány, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce;“

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Doba uchovávání uvedená v tomto odstavci, včetně dodatečné doby uchovávání, která nesmí přesáhnout dalších pět let, se použije rovněž s ohledem na údaje zpřístupněné prostřednictvím centralizovaných mechanismů uvedených v článku 32a.“

26) Článek 43 se nahrazuje tímto:

„Článek 43

Zpracování osobních údajů na základě této směrnice pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu uvedeného v článku 1 se považuje za otázku veřejného zájmu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“

27) Článek 44 se nahrazuje tímto:

„Článek 44

1. S cílem přispět k přípravě posouzení rizik podle článku 7 členské státy zajistí, že budou schopny přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu tím, že vedou komplexní statistiku o záležitostech relevantních pro účinnost takových systémů.

2. Statistika podle odstavce 1 musí obsahovat:

a) údaje o velikosti a významu jednotlivých odvětví, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně počtu fyzických osob a subjektů a hospodářského významu každého odvětví;

b) údaje vypovídající o počtu oznámení, vyšetřování a soudních řízení na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně počtu oznámení podezřelých transakcí učiněných u finanční zpravodajské jednotky, o opatřeních přijatých v návaznosti na tato oznámení a v ročních souhrnech o počtu vyšetřovaných případů, počtu stíhaných osob, počtu osob odsouzených za praní peněz nebo financování terorismu, družích predikativních trestných činů, jsou-li tyto údaje k dispozici, a hodnotě zmrazeného, zajištěného nebo odňatého majetku, vyjádřené v eurech;

c) jsou-li k dispozici, údaje o počtu a procentním podílu oznámení, která vedla k dalšímu vyšetřování, společně s výroční zprávou pro povinné osoby podrobně popisující užitečnost oznámení, která podaly, a následná opatření;

d) údaje o počtu přeshraničních žádostí o informace, které finanční zpravodajská jednotka podala, obdržela a zamítla a kterým plně či částečně vyhověla, rozdělené podle země protistrany;

e) údaje o lidských zdrojích přidělených příslušným orgánům odpovědným za dohled v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a lidských zdrojích přidělených finanční zpravodajské jednotce za účelem plnění úkolů uvedených v článku 32;

f) počet opatření v oblasti dohledu, na místě i na dálku, počet porušení předpisů zjištěných na základě opatření v oblasti dohledu a sankcí či správních opatření uložených orgány dohledu.

3. Členské státy zajistí, aby byl celkový přehled jejich statistiky každoročně zveřejněn.

4. Členské státy každý rok předají statistiku uvedenou v odstavci 2 Komisi. Komise zveřejní výroční zprávu, která shrne a vysvětlí statistiku uvedenou v odstavci 2, a zpřístupní ji na svých internetových stránkách.“

28) V článku 45 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy a evropské orgány dohledu se vzájemně informují o případech, kdy právo třetí země nedovoluje použití strategií a postupů vyžadovaných podle odstavce 1. V takových případech lze usilovat o řešení pomocí koordinované činnosti. Při posuzování toho, které třetí země nedovolují použití strategií a postupů vyžadovaných podle odstavce 1, členské státy a evropské orgány dohledu zohlední veškeré právní překážky, které mohou bránit řádnému použití uvedených strategií a postupů, včetně mlčenlivosti, ochrany údajů a jiných překážek, které omezují výměnu informací, jež mohou být pro tyto účely relevantní.“

29) V článku 47 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé směnářských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem a poskytovatelé virtuálních peněženek byli registrováni, aby směnárny, provozovny poskytující proplácení šeků a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a obchodní společnosti byli povolováni nebo registrováni a aby poskytovatelé služeb hazardních her podléhali regulaci.“

30) Článek 48 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. S cílem usnadnit a podpořit účinnou spolupráci a zejména výměnu informací předají členské státy Komisi seznam orgánů dohlížejících na povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, včetně jejich kontaktních údajů. Členské státy zajistí, aby informace poskytované Komisi byly aktualizovány.“

Komise na svých internetových stránkách zveřejní registr těchto orgánů a jejich kontaktní údaje. Orgány uvedené v tomto registru slouží v rozsahu svých pravomocí jako kontaktní místo pro příslušné orgány ostatních členských států. Rovněž orgány finančního dohledu členských států slouží jako kontaktní místo pro evropské orgány dohledu.

Za účelem zajištění řádného vymáhání této směrnice členské státy vyžadují, aby všechny povinné osoby podléhaly náležitému dohledu, včetně pravomoci vykonávat dohled na místě i dálkově a přijmou vhodná a přiměřená správní opatření k nápravě situace v případě porušení předpisů.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odpovídající pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování předpisů a provádění kontrol, a měly odpovídající finanční, lidské a technické zdroje pro plnění svých úkolů. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti, ochrany údajů a řešení střetů zájmů.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž má povinná osoba provozovny, dohlížely na to, že tyto provozovny dodržují vnitrostátní předpisy daného členského státu přijaté k provedení této směrnice.“

V případě úvěrových a finančních institucí, které jsou součástí skupiny, členské státy zajistí, aby pro účely uvedené v prvním pododstavci příslušné orgány členského státu, v němž je usazen mateřský podnik, spolupracovaly s příslušnými orgány členských států, v nichž jsou usazeny provozovny, které jsou součástí skupiny.

V případě provozoven uvedených v čl. 45 odst. 9 může být součástí dohledu podle prvního pododstavce tohoto odstavce přijetí vhodných a přiměřených opatření k řešení závažných nedostatků, které vyžadují okamžitou nápravu. Tato opatření musí být dočasná a musí být zrušena, když jsou zjištěné nedostatky vyřešeny, a to i za pomoci příslušných orgánů domovského členského státu povinné osoby nebo ve spolupráci s nimi, v souladu s čl. 45 odst. 2.“;

d) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě úvěrových a finančních institucí, které jsou součástí skupiny, členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž je usazen mateřský podnik, dohlížely na účinné zavádění strategií a postupů skupiny uvedených v čl. 45 odst. 1. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž jsou usazeny úvěrové a finanční instituce, které jsou součástí skupiny, spolupracovaly s příslušnými orgány členského státu, v němž je usazen mateřský podnik.“

31) Článek 49 se nahrazuje tímto:

„Článek 49

Členské státy zajistí, aby tvůrci politiky, finanční zpravodajské jednotky, orgány dohledu a další příslušné orgány, které se podílejí na boji proti praní peněz a financování terorismu, jakož i daňové úřady a orgány činné v trestním řízení, jednají-li v rámci oblasti působnosti této směrnice, měli účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci na vnitrostátní úrovni týkající se vypracování a provádění strategií a činností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, mimo jiné i za účelem splnění svých povinností podle článku 7.“

32) V oddílu 3 kapitoly VI se vkládá nový pododdíl, který zní:

„Pododdíl IIa

Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států

Článek 50a

Členské státy nesmí zakazovat výměnu informací ani pomoc mezi příslušnými orgány pro účely této směrnice ani zavést v tomto ohledu nepřiměřené nebo nepatřičně omezující podmínky. Členské státy zejména zajistí, aby příslušné orgány nezamítly žádost o pomoc z těchto důvodů:

- a) má se za to, že se žádost týká rovněž daňových záležitostí;
- b) vnitrostátní právo vyžaduje, aby povinné osoby zachovávaly profesní tajemství nebo důvěrnost, vyjma těch případů, kdy jsou požadované příslušné informace chráněny jako povinnost právníků zachovávat mlčenlivost nebo profesní tajemství, jak je uvedeno v čl. 34 odst. 2;
- c) v dožádaném členském státě probíhá šetření, vyšetřování nebo řízení, ledaže by pomoc bránila tomuto šetření, vyšetřování nebo řízení;
- d) povaha nebo postavení dožadujícího příslušného orgánu se liší od povahy nebo postavení dožádaného příslušného orgánu.“

33) Článek 53 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z jejich vlastního podnětu nebo na vyžádání, veškeré informace, které mohou být relevantní pro zpracování nebo analýzu informací o praní peněz nebo financování terorismu a o zapojených fyzických nebo právnických osobách bez ohledu na druh souvisejících predikativních trestných činů, a to i v případě, že druh souvisejících predikativních trestných činů není v okamžiku výměny informací určen.“;

b) v odst. 2 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Finanční zpravodajská jednotka získá informace v souladu s čl. 33 odst. 1 a předává odpovědi bezodkladně.“

34) V článku 54 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky určily alespoň jednu kontaktní osobu nebo místo, které bude odpovědné za přijímání žádostí o informace od finančních zpravodajských jednotek v jiných členských státech.“

35) V článku 55 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby byl předchozí souhlas dožádané finanční zpravodajské jednotky s předáním informací příslušným orgánům poskytnut neprodleně a v největším možném rozsahu bez ohledu na druh souvisejících predikativních trestných činů. Dožádaná finanční zpravodajská jednotka nesmí souhlas s takovým předáním informací odmítnout, ledaže by takové předání překračovalo oblast působnosti jejich předpisů týkajících se boje proti praní

peněz a financování terorismu nebo mohlo vést k narušení vyšetřování nebo by jinak odporovalo základním zásadám vnitrostátního práva uvedeného členského státu. Každé takové odmítnutí udělit souhlas musí být náležitě vysvětleno. Tyto výjimky musí být stanoveny tak, aby nedocházelo ke zneužívání a zbytečnému omezování předávání informací příslušným orgánům.“

36) Článek 57 se nahrazuje tímto:

„Článek 57

Rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech, pokud jde o vymezení predikativních trestných činů uvedených v čl. 3 bodu 4, nesmí bránit tomu, aby finanční zpravodajské jednotky mohly poskytnout pomoc jiné finanční zpravodajské jednotce, a nesmí omezovat výměnu, předávání a používání informací podle článků 53, 54 a 55.“

37) V oddílu 3 kapitoly VI se doplňuje nový pododdíl, který zní:

„Pododdíl IIIa

Spolupráce mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi a dalšími orgány vázanými profesním tajemstvím

Článek 57a

1. Členské státy vyžadují, aby všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi z hlediska souladu s touto směrnicí, jakož i auditoři a odborníci jednající jménem těchto příslušných orgánů, byli vázáni povinností zachovávat profesní tajemství.

Aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem, mohou být důvěrné informace, které osoby uvedené v prvním pododstavci získají při výkonu svých úkolů podle této směrnice, poskytnuty pouze v souhrnné nebo obecné podobě, a to takovým způsobem, z něhož nelze určit totožnost jednotlivých úvěrových a finančních institucí

2. Odstavec 1 nevyklučuje výměnu informací mezi:

- a) příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v rámci téhož členského státu v souladu s touto směrnicí nebo jinými legislativními akty týkajícími se dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi;
- b) příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v různých členských státech v souladu s touto směrnicí nebo jinými legislativními akty týkajícími se dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně Evropské centrální banky (ECB) jednající v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 (*). Na tuto výměnu informací se vztahuje povinnost dodržovat profesní tajemství podle odstavce 1.

Do 10. ledna 2019 příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi podle této směrnice a ECB jednající v souladu s čl. 27 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 a čl. 56 prvním pododstavcem písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (***) uzavřou s pomocí evropských orgánů dohledu dohodu o praktických postupech pro výměnu informací.

3. Příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi, které získávají důvěrné informace podle odstavce 1, využívají tyto informace pouze:

- a) při plnění svých úkolů podle této směrnice nebo podle jiných legislativních aktů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně udělování sankcí;
- b) při odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu vykonávajícího dohled nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně soudních řízení;
- c) při soudních řízeních zahájených na základě zvláštních ustanovení stanovených v právních předpisech Unie přijatých v oblasti působnosti této směrnice nebo v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi navzájem spolupracovaly pro účely této směrnice v co největší možné míře, bez ohledu na svoji povahu nebo status. Taková spolupráce zahrnuje také schopnost provádět v rámci pravomocí dožádaného příslušného orgánu šetření ve prospěch dožadujícího příslušného orgánu a následnou výměnu informací získaných prostřednictvím takového šetření.

5. Členské státy mohou svým vnitrostátním příslušným orgánům, které vykonávají dohled nad úvěrovými a finančními institucemi, povolit uzavírat dohody o spolupráci upravující spolupráci a výměnu důvěrných informací s příslušnými orgány třetích zemí, které představují protějšky uvedených vnitrostátních příslušných orgánů. Takové dohody o spolupráci se uzavírají pouze na základě reciprocity a pouze tehdy, pokud jsou s ohledem na sdělované informace zaručeny požadavky na ochranu profesního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle odstavce 1. Důvěrné informace vyměňované podle uvedených dohod o spolupráci se využijí pro účely výkonu dohledu prováděného zmíněnými orgány.

Pocházejí-li vyměněné informace z jiného členského státu, lze je poskytnout pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který je poskytl, a případně pouze pro účely, k nimž uvedený orgán udělil svůj souhlas.

Článek 57b

1. Bez ohledu na čl. 57a odst. 1 a 3 a aniž je dotčen čl. 34 odst. 2, členské státy mohou povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány ve stejném členském státě nebo v jiných členských státech mezi příslušnými orgány a orgány pověřenými dohledem nad subjekty finančního sektoru a fyzickými nebo právnickými osobami jednajícími při výkonu svých profesních činností uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 a orgány příslušnými ze zákona pro dohled nad finančními trhy při plnění jejich příslušných funkcí v oblasti dohledu.

Na obdržené informace se v každém případě vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 57a odst. 1.

2. Bez ohledu na čl. 57a odst. 1 a 3, členské státy mohou na základě ustanovení vnitrostátního práva povolit poskytnutí určitých informací jiným vnitrostátním orgánům příslušným ze zákona pro dohled nad finančními trhy nebo se stanovenou odpovědností v oblasti boje proti praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu nebo jejich vyšetřování.

Výměna důvěrných informací podle tohoto odstavce může být nicméně využita pouze pro účely plnění zákonem stanovených úkolů dotčených orgánů. Na osoby mající přístup k těmto informacím se vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 57a odst. 1.

3. Členské státy mohou povolit poskytnutí určitých informací, které se týkají dohledu nad úvěrovými institucemi z hlediska souladu s touto směrnicí, parlamentním vyšetřovacím výborům, účetním dvorům a jiným subjektům, které jsou v daných členských státech pověřeny vyšetřováním, a to za těchto podmínek:

- a) tyto subjekty mají podle vnitrostátního práva jasně danou pravomoc vyšetřovat nebo zkoumat činnost orgánů odpovědných za dohled nad těmito úvěrovými institucemi nebo za právní předpisy týkající se takového dohledu;
- b) dané informace jsou jednoznačně nezbytné pro výkon pravomoci uvedené v písmenu a);
- c) na osoby mající přístup k těmto informacím se vztahují požadavky profesního tajemství podle vnitrostátního práva alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 57a odst. 1;
- d) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmí se poskytnout bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a výhradně na účely, pro něž uvedené orgány udělily svůj souhlas.

(*) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“

38) V čl. 58 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy dále zajistí, aby v případě, že jejich příslušné orgány zjistí porušení předpisů, které je předmětem trestních sankcí, o tom včas informovaly orgány činné v trestním řízení.“

39) Článek 61 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a případně orgány stavovské samosprávy zavedly účinné a spolehlivé mechanismy na podporu hlášení potenciálních nebo skutečných porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice příslušným orgánům a případně orgánům stavovské samosprávy.“

K tomuto účelu poskytnou jeden nebo více bezpečných komunikačních kanálů pro osoby pro účely hlášení uvedeného v prvním pododstavci. Takové kanály zajistí, aby totožnost osob poskytujících informace byla známa jen příslušným orgánům nebo případně orgánům stavovské samosprávy.“;

b) v odstavci 3 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, které podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly právně chráněny před hrozbami, odvetou nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.“

Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, které jsou vystaveny hrozbám, nepřátelskému jednání nebo nepříznivému či diskriminačnímu zacházení v zaměstnání kvůli oznámení podezření na praní peněz nebo financování terorismu, interně nebo finanční zpravodajské jednotce, měly právo bezpečnou cestou předložit stížnost příslušným orgánům. Aniž je dotčena důvěrnost informací získaných finanční zpravodajskou jednotkou, členské státy zajistí, aby tyto fyzické osoby měly právo na účinnou nápravu za účelem ochrany svých práv podle tohoto odstavce.“;

40) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 64a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu (dále jen „výbor“), jak uvádí článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“;

41) Článek 65 se nahrazuje tímto:

„Článek 65

1. Do 11. ledna 2022 a poté každé tři roky vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

Tato zpráva musí zejména obsahovat:

a) výčet zvláštních opatření a mechanismů přijatých na úrovni Unie a členských států s cílem předcházet a řešit vznikající problémy a nové vývojové trendy, které představují hrozbu pro finanční systém Unie;

b) následná opatření přijatá na úrovni Unie a členských států na základě obav, na které byly upozorněny, včetně stížností týkajících se vnitrostátních právních předpisů, jež omezují pravomoci v oblasti dohledu a vyšetřovací pravomoci příslušných orgánů a orgánů stavovské samosprávy;

- c) informace o dostupnosti relevantních informací pro příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky členských států v zájmu předcházení využívání finančního systému pro účely praní peněz a financování terorismu;
- d) informace o mezinárodní spolupráci a výměně informací mezi příslušnými orgány a finančními zpravodajskými jednotkami;
- e) popis nezbytných opatření Komise s cílem ověřit, že členské státy přijímají opatření v souladu s touto směrnicí, a vyhodnotit vznikající problémy a nové vývojové trendy v členských státech;
- f) analýzu proveditelnosti zvláštních opatření a mechanismů na úrovni Unie a členských států, pokud jde o možnosti shromažďování informací o skutečných majitelích společností a jiných právnických osob zapsaných do rejstříku mimo Unii a přístup k nim a analýzu přiměřenosti opatření uvedených v čl. 20 písm. b);
- g) hodnocení toho, zda byla dodržena základní práva a zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie.

K první zprávě, která bude zveřejněna do 11. ledna 2022, jsou dle potřeby připojeny vhodné legislativní návrhy, případně také s ohledem na virtuální měny, zmocnění k zřízení a vedení centrální databáze k registraci totožnosti uživatelů a adres peněženek přístupných finančním zpravodajským jednotkám a formuláře čestného prohlášení pro použití uživateli virtuálních měn, a návrhy týkající se zlepšení spolupráce mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti členských států a uplatňování opatření založených na posouzení rizik uvedených v čl. 20 písm. b).

2. Do 1. června 2019 Komise posoudí rámec spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a třetími zeměmi a překážky a možnosti prohloubení spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii, včetně možnosti vytvoření mechanismu pro spolupráci a podporu.

3. Komise vypracuje, je-li to vhodné, zprávu pro Evropský parlament a Radu, v níž posoudí potřebu a přiměřenost snížení procentního podílu ke zjištění skutečného majitele právnických osob, a to na základě všech doporučení, které v tomto smyslu vydají mezinárodní organizace a tvůrci standardů s pravomocí v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu v návaznosti na nové posouzení, a v případě potřeby předloží legislativní návrh.“

42) V článku 67 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 26. června 2017.

Členské státy použijí čl. 12 odst. 3 od 10. července 2020.

Členské státy zřídí registry uvedené v článku 30 do 10. ledna 2020 a registry uvedené v článku 31 do 10. března 2020 a centralizované automatizované systémy uvedené v článku 32a do 10. září 2020.

Komise ve spolupráci s členskými státy do 10. března 2021 zajistí propojení registrů uvedených v člancích 30 a 31.

Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění předpisů uvedených v tomto odstavci.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.“

43) V příloze II se návěti bodu 3 nahrazuje tímto:

„3) Faktory zeměpisného rizika – registrace, usazení, bydliště:“.

44) Příloha III se mění takto:

a) v bodě 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„g) klient je státním příslušníkem třetí země, který žádá o právo pobytu nebo občanství v členském státě výměnou za kapitálové transfery, nákup majetku či státních dluhopisů nebo investice do společností v daném členském státě.“;

b) bod 2 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou elektronické prostředky identifikace, příslušné služby vytvářející důvěru vymezené v nařízení (EU) č. 910/2014 nebo jakýkoli jiný bezpečný postup identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, regulovaný, uznávaný, schválený nebo přijatý příslušnými vnitrostátními orgány;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„f) transakce související s ropou, zbraněmi, drahými kovy, tabákovými výrobky, kulturními uměleckými díly a jinými předměty archeologického, historického, kulturního a náboženského významu či ojedinělé vědecké hodnoty, jakož i slonovina a chráněné druhy.“

Článek 2

Změna směrnice 2009/138/ES

V čl. 68 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/138/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„iv) orgány odpovědnými za dohled nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodu 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*) z hlediska souladu s uvedenou směrnicí.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článek 3

Změna směrnice 2013/36/EU

V čl. 56 prvním pododstavci směrnice 2013/36/EU se doplňuje nové písmeno, které zní:

„g) orgány odpovědnými za dohled nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodu 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849 (*) z hlediska souladu s uvedenou směrnicí.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článek 4

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. ledna 2020. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

*Článek 6***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
L. PAVLOVA
